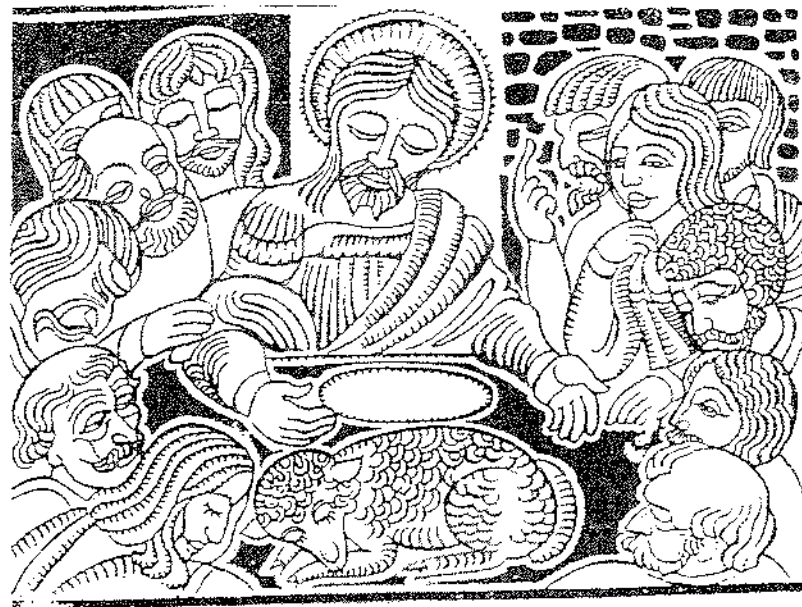

P. Jan Hrabě Kroupa

POŽEHNANÉ VELIKONOCE

*

Náměsí na Hané

POSTNÍ DOBA – CESTA K RADOSTI

*Kteroupak cestou mám se pustit,
aby déšť radosti byl hustý
a radost byla trvalá?*

*Pustím se v postě známou pouť,
která mne nikdy nezarmoutí,
kde vždy se radost ozvala.*

*Už věky je přec ověřená,
svědectvím mnohých osvědčená:
modlitba, půst a dobrý čin.
Půst uložím si sám a vděčně,
modlím se v skrytu i společně,
Krista ať rád napodobím!*

*Čtyřicet dnů ta pouť nám trvá.
Pak blýskne radostí zvěst prvá,
radost z Kristova vítězství.
Všichni se mohou z ní dál těšit,
hlavně kdo zcela přestal hřešit.
Zlatý věk vrátí se dětství.*

1992

TAJEMNÉ DĚJE VELKONOČNÍ DOBY

Po době čtyřiceti dnů
tajemství jejl rozetnu
jak uzel, zván gordický.
Vedla nás totiž za Kristem.
Děj sledujem list za listem,
ať konec znám tragický.

U závěru této doby Pán
byl smrti kříže všanc vydán
za naše, ne své viny.
Otec to žádal po Synu,
ať shladí lidstva provinu.
Baránek sám jediný.

U Abraham tu zobrazil,
když kol, by synu dorazil.
Anděl mu jej zachránil.
Syn Boží jako Izáček
poslechl bez všech vytáček.
V golgotské zemřel stráni.

Zde je sváteční tajemství.
Bývalo Božím hájenstvím.
Teď známa Boží láska.
Jak hluboce nás miloval,
když Syna za nás věnoval,
ač nejsme žádná kráská!

SVATÝ TÝDEN

Celý týden zve se svatý,
ač v něm vidíme i katy,
zrádce i lid svedený.
O ty nám však tolik nejde.
Na Krista hledíme nejděl.
Stále naň zrak upřený.

Jak král přijel v město milé.
Čtvrtek je tu. Vzácná chvíle.
Poslední večere čas.
Dal všem věrným svou krev, tělo.
Než se v noci zešerešlo.
Do pout katům vzdal se. Žas!

Nebes Pán i celé země
soužen lidmi! Úzkost ve mně.
Ráno v pátek ortel zní:
„Na kříž půjdeš, Synu boží!“
V ruce Otce život složí
v tři hodiny s polední...

Tři dny Ježíš v hrobě prodlí,
aby s Jonášem se shodli.
V neděli povstane zas.
Svatý týden je skončený
vítězstvím nesmírné ceny.
Přijmi jáasot i od nás!!

ALELUJA, CHVALME PÁNA

Milé společenství
Zeleného čtvrtku

*Kol stolu apoštolé s Pánem,
Jak vyřknou po modlitbách Amen,
usednou tiše k večeři.
Beránka spěšně pojídají
jak svatá Pisma ukládají.
Svatá noc už se teď šerí.*

*Večer je vlahý, dojímový,
K Ježíši nakláníš hlavy,
proč s touhou jsi si žádá,
Světuje se jim, ně nechápou,
Mlčet, že slzy jim nekapou,
když praví: „Na mně je řada.“*

*Opustím vás, poslechnu Otce,
naplním všechno, to, co on chce.
Musím být tichý beránek.
Posloužím i vám jako sluha.“
Myje jim nohy jak druh druhá.
To není čtení z čítanek.*

*Pak div zas nový, lásky zázrak,
co oko nezná, nevidí zrak.
Chléb ve své tělo promění,
Dál kalich vlna v krev obracl.
Poroučí: „Pijte! Já se vracím
zas k Otci. On mne udměnil.“*

VELKÝ PÁTEK

*Je konec práce, ztichly dílny,
unaven kdekdo, i ten silný.
Páteční den se skonává.
Veliký pátek je ten dnešní.
Ač neslaví se oběť mešní,
kněz Tělo Páně rozdává.*

*Pán oběť krvavou dnes podal.
Kat mrtvé srdce mu probodal.
Pán měl své do krajnosti rád.
Vykoupil svojí krví lidi.
Každý, kdo vztyčený kříž vidí,
může se z hříchů pozvedat.*

*Ke Kristu, světa spasiteli,
se viňme, ať je šťasten celý,
že s ním chceme lidstvo vykoupit.
Ke kříži vděčně přiklekněme
a hříchů všech se odřekněme!
Zázraky lásky mohou být.*

*Klaníme se Ti, Jezu Kriste,
že naše srdce je zas čisté.
Svou krví Ty je omýváš,
jež tváří stéká z rukou, nohou.
Dále Tě trápit už nemohou
ti, které v lásce své míváš.*

KE KALVARSKÉ HOŘE

*Křížová dnes cesta
vede zástup z města.
Tam za městské brány
Kristus je poslaný.*

*Na smrt odsouzený
bude utracený
za všech lidí vinu.
Já tedy nezhyňu!*

*Na kalvarské hoře
vadne vzácná růže,
Ježíš, náš Spasitel.
Ať vše o tom víte!*

*Děkujem mu nyní,
že sňal naše viny!*

Velký pátek 1992

SOBOTNÍ ÚKLID A ÚZKOSTNÉ ČEKÁNÍ

*Rychle pohřben byl Pán v pátek.
Sobota u židů svátek.
Práce zakázány jsou.
Chůze v chrám jen dovolena.
Apoštolé jsou jak pěna
tiší, ani nehlesnou.*

*Ten den samé vzpomínání.
„Kriste, co teď bude s námi?
Bez Tebe jak máme žít?
Rozejít se, domů vrátit?
Tebe ztratit – všechno ztratit.
Tys však volal: „Uvěřit!“*

*Věříme dál Tvému slovu.
Připomínáme si znovu:
Říkals: „Vstanu v třetí den.“
Dnes ten druhý. Čekat dále?
Vytrváme neustále.
Všechny nás v ochranu vem!*

ZÁŘ SVÍCE BÍLÉ SOBOTY

*Temnota zahaluje zemi.
Světlo však náhle zjeví se mi,
světélko noci posvátné.
Vnáší teď svíci ve chrám Páně
knězovy posvěcené dlaně
k slavnosti památné.*

*Samého Krista představuje,
symboly ran nám poskytuje,
co Kristus přijal rád za nás.
Dnes jsou ty jizvy zacelené
a Tělo Páně oslavené
zářící, jasné, plné krás.*

*Vstal právě Kristus z temnot hrobu,
Dábelskou přemoh, lidskou zlobu.
Nad smrtí vítěz, Spasitel.
Ta svíce ať dál připomíná,
že nyní ztrácí hřích a vina
svou tíhu; té se zbavíte.*

*Kristovo světlo opatrujme,
víru v něj všude rozšiřujme.
Její zář náš svět rozjasní.
Bez světla víry nelze žít.
Bez víry nelze překročit
mez smrti, výhled mít jasný.*

VYTOUŽENÁ NEDĚLE

*Není běžná jak ty jiné.
Pročpak asi? Zdali víme?
Tato nese vítězství.
Úplněk byl právě včera.
Měsíc svítil, jasný zcela.
Termín znám všem od dětství.*

*Tato značí velkonoce!
Nejslavnější v celém roce.
Přinesla do světa jas.
Rozjasnil ji Kristus zrána.
Zacelena každá rána.
Zmrtvýchvstání přišel čas.*

*Nebe, země, tvorstvo jásá.
Teď je jistá lidstva spása.
Kristus oblažil i nás.
Jak on vstal, my vstaňme také.
Nemůže smrt žádným mrakem
zastřít nebe plné krás.*

16. duben 1995

VELIKONOČNÍ JAS

*Gejzírům tryskl jas sluneční.
Oslaven krásně den sváteční.
Dnes je den ze dnů největší.
Kdys rozzářil se den stvoření,
teď v třpytu jasný den vzkříšení,
je nad ten první teplejší.*

*Pán vstal dnes z hrobu plný jasu,
dokončil dílo – naši spásu.
I praotcům dnes blahopřál.
Mý živi šťastni teď nadějí,
že dojdou k cíli ti, kdo chtějí.
Těž chceme, by nás k sobě vzal.*

*Ježíši Kriste, pane mocný,
zachraňuj náš svět, moc nemocný,
dej radost sráocím ztrápeným!
Ty dáváš život, zpevníš zdraví.
Cíl života jsi, věru, pravý.
Duše jsou svých vin zbaveny.*

*Rozjasnil se dnes náš svět celý.
Ač jsme tě k trestům popouželi,
tys přesto lásku projevil.
Radujme se dnes, veselme se,
ať jásoť všude jen se nese.
Pán se dnes živý objevil.*

Velikonoční jitro 1993

VELIKONOČNÍ SYMBOLY

*Kříž vítězství je neznámější
těž svíce z noci nejtemnější,
zvony k nám z Říma přilétlé.
Vítězná palma, jívový květ,
fialek z háje svěží výkvět.
Už vše je málem rozkvetlé.*

*Života vznik kreslí kraslice,
Kristovy rány velká svíce,
zdobená zlatem vonných zrn.
Kuřátka právě vylíhnutá,
jak z hrobu – z vajec vyloupaná,
Krista – to zlato beze skvrn.*

*Pupeny zatím uzavřené,
co rozvinou se utěšeně,
vítězství symbol, života.
Praporec vzkříšeného Krista
co se k procesí čistí, chystá.
To vše je Bílá sobota.*

1992

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ

*Neděle dnes plná jasu
kdo pochopil známku času,
uchvácen je pravdou tou.
Vnímá její jasný tón.*

*Sobota dá předchuť zčásti,
neděle však plnost slasti.
Pán Ježíš je živ a zdráv!
Skromný dál, ne pyšný páv.*

*Navštíví hned milé žáky,
pokoj přeje, dá ho taky.
Pokoj mají rovněž přát.
Jedině on zná ho dát.
Obdivujme Pána svého
právě z hrobu vzkříšeného!*

Velikonoční znělka 1992

VYŠLO SLUNCE

*Jak slunce vzhází z temna noci,
tak Kristus nedal se přemoci
děsivé smrti páteční.
V zářivém jasu z hrobu vstává.
Na vědomost všem lidem dává:
„Nastala chvíle sváteční.“*

*Záplava světla vše proniká.
Z ďáblovy vlády svět uniká
zásluhou díla Kristova.
Vraťte se k němu s jasným zpěvem,
kdo zlákat se dal židů hněvem,
„Ukřižuj“ zavolal slova!*

*„On žije!“ Údiv se v nás rozmáhá.
Tak marná byla pekla snaha
zvítězit nad Pánem Kristem.
Nikdo už moc mu nevytrhne.
Ať do náruče se mu vrhne,
kdo zoufal nad žitím smyslem!*

1997

SVĚDECTVÍ MARIE MAGDALENY

*Veliká láska – žal, trápení.
Tak bylo též u Magdaleny.
Ke Kristu musí srdce lnout.
Tolik jí odpustil slabostí,
řekl jí: „Hříchů je už dosti!“
Kdežpak on hříšné odkopnout.*

*A tak se Krista věrně drží.
Vyhýbá hříchům jako strži.
Teď žije zcela pro něho.
Provází jej na poutních cestách.
To netušila ani ve snách.
Teď známá prací i něhou.*

*Však v pátek Kristus utracený!
Pro ni teď život nemá ceny.
Snad umře žalem schválena.
„V neděli musím k hrobu jít
alespoň svíčku rozsvítit,
položit květ, ač vrácena.“*

*Potkává Krista „Zahradníka“!
Pro slzy nevidí. Co říká?
„Maria, jdi k apoštolům!“
To musí celičkový svět vědět,
co apoštolům máš povědět!
„Pán žije! Přijde v tento dům.“*

DESATERO SVĚDKŮ

*Tři dni už deset apoštolů
prodlévá v tísní, ač pospolu.
Jidáš už mrtev, Tomáš pryč.
K večeru smutek stoupá, roste.
Náhle zde Ježíš. Přišel prostě
zavřeným vchodem, neměl klíč.*

*Pozdravil všechny, dal se poznat.
Že není jen duch, musí uznat
každý z nich. Jizvy vidět z ran.
„Vy nyní hříchy odpouštějte!
Svatého Ducha přijímejte!
Všem vám je ten dar darován.“*

*Tak samozřejmě Pán si vede,
jako když hovoří sousedé
na zápraží svých domovů.
Pak lehce, tiše výš se vznáší.
Sám anděl neměl by to snažší.
Vysvětlit vám to nemohu.*

TOMÁŠOVA NEVĚRA

*Jen Tomáš nechce uvěřiti,
že Ježíš moh' by zase žiti,
vždyť srdce Pánu probodli.
„Že s vámi mluvil? Mámení, klam!
Dokud sám všechno neprozkoumám,
nevěřím! Vzdám se pohodlí.“*

*Mé ruce ať si zapracují!
Mne vaše řeči zatracují,
že nechci věřit překotně?
Až vpustím ruku v ránu v boku
a prst do ran od katů soků,
pak uvěřit chci ochotně.“*

*Týden si na to musí počkat.
Nemůže se už ani dočkat.
„Přijde zas k nám sem milý Pán?“
Opravdu, Kristus znova vstoupil.
K apoštolům: „Budete sloupy
naprosté víry. Síly dám.“*

*Tomáši, osahej si jizvy!“
Ten nečeká na další výzvy,
už klečí, víru vyznává.
„Můj Pán a můj Bůh jsi Ty pravý!“
Hned s Ježíšem se mile zdraví.
Navždy už věrný zůstává.*

Velikonoce 1994

TOMÁŠOVA PROMĚNA

*Tomáš se pozdě večer vrátil.
Každý se na něj hned obrátil
se slovy: „Škoda, Tomáši!
Teď viděli jsme Krista Pána!
Veliká milost nám dnes dána.
Měl bys mít radost též naši!“*

*„Nevěřím šalebným mámením.
Vaše svědectví pro mne není!
Rozhodnout mohu jen já sám.“
Tak celý týden pochybuje,
schne žalem, těžce oddechuje:
„Zdalipak já též zajásám?“*

*Příští neděli rozuzlení.
Opětné Kristovo zjevení.
Hned Tomáš stojí u Krista.
„Zkus ohmatat mé jizvy, rány!
Zůstaly k slávě uchovány.“
Tomáše víra už jistá.*

*„Můj Pán, můj Bůh“, vyráží věty.
K víře netřeba náповědy.
Osobně lásku vyznává.
Musí být s vírou vždy spojena.
Pokorně kleká na kolena,
věřícím plně zůstává.*

VÍTĚZNÝ KRISTUS

*Nejen nad smrtí Kristus vítěz.
Nechci vám hlásat pravdy tytéž.
On rovněž d'ábla porazil.
Vyhnal ho z lidí, v nichž tábořil,
které Bůh vlastní mocí stvořil.
Dech d'ábla nyní dochází.*

*Ze hříchů nás Pán osvobodil,
moc odpouštět dal, znova zrodil
člověka, když hřích zapudil.
Ve večeradle to prohlásil,
když se zav živý k věrným hlásil.
Pohnutí, naděj probudil.*

*Pokorně přijali ten úkol,
odpouštět viny hříšným vřkol.
I sami přece zklamali.
Teď posílení Duchem svatým
odstraní hřích jak snůh navátý;
d'áblova pouta lámali.*

POSELKYNĚ RADOSTI

*Tři Marie, co spěly k hrobu,
cítily hodně svou sirobu.
Srdce je táhlo sem z domu.
Kytičku z lásky mu v hrob vložil,
ampulku vůně též položil.
V pátek už nedošlo k tomu.*

*Cestou si o všem vyprávějí.
Starost v nich, když vzhůru dospějí,
jak kámen zdvihnout, odvalit.
Je po starosti. Balvan leží
před hrobkou. Ženy běží...
Anděl je spěchá pozdraví.*

*„Víc vzkříšeného nehledejte!
Apoštolům hned vědět dejte:
Kristus vstal! Vyřid'te jim všem.“
Úlekem strnuly jim nohy.
„Ti neuvěří! Řekne mnohý:
Kde máte věci doličné?“*

*„Na vás je, bratři, Kristu milí,
abyste vy vše posoudili.
Vy běžte hrob si prohlédnout!“
Po chvíli Maří Magdalena
přiběhne trochu opožděná.
„Já směla Krista zahlédnout!“*

KRISTUS VSTAL!

*Nevstal-li Kristus, všechno marné!
Veškerá naděj zmirá, vadne.
Na lidstvo čeká věčná smrt.
Propast zde zeje jako jáma
a každá bytost bude sama.
My jsme pak jenom písku dří.*

*Kristus však žije, z hrobu vstává.
Všude se šíří jásos, sláva.
Pozdraven od nás, Pane, buď!
Andělé z nebe jasně řekli,
nežli se ženy k hrobu sehly:
„Už může volně jásat hrud’!“*

*Ježíši, Ty jsi naděj světa,
spasení jisté! Všechno vzkvétá,
nebe víc není zavřené.
Tys v nebi živý, plný síly.
Dej, bychom kdysi s Tebou žili
tam, kde nic není zamčené!*

P. Jan Kroupa

